

ver, som handler om at sikre de rette vilkår for implementering, det være sig dialog eller andet, på en mere systematisk måde, så implementeringen kan komme til at foregå på en måde, der gør, at vi kan få alt det gode ud af den lov, som gerne skulle komme?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

I Sovjetunionens kommunistiske partis central-komité var der et begreb, som man ikke kendte til. Det var begrebet uenighed. Hvis man en sjælden gang stødte på begrebet uenighed, som ikke eksisterede, så kaldte man det for fejltagelser, og fejltagelser havde som regel ganske drastiske konsekvenser for dem, der tog fejl.

Nu påstår jeg ikke, at det vil gå så galt, men jeg vil godt hæfte mig ved, at der er begået en fejltagelse her i dag, som er erkendt, og den diskussion er ude. Men at tage de diskussioner op, som handler om uenighed, og sige, at det er spørgsmål om fejltagelser, synes jeg ikke er klædeligt for debatten.

Kl. 13.30

Jeg synes, at spørgsmålet om forskningsfrihed har været debatteret indgående, og det er klart, at der ligger en uenighed omkring det. Men jeg synes, at man skylder at forholde sig til substansen i teksten, som rent faktisk, ud over hvad man ellers mener der kan være af problemer i en bestyrelse med eksternt flertal, er en yderligere præcisering og dermed en indskrænkning af de eksisterende bestemmelser omkring forskningsfrihed. Så kan man have holdningen, at det er fint, og at det er godt, og at den skal indskrænkes på den måde, men det er altså et spørgsmål om uenighed. Det er ikke et spørgsmål om fejltagelser.

Så kan jeg konstatere, at ministeren hellere vil have et splittet universitet med forskere, som ikke har tillid til deres ledere, end et system, hvor man har demokratiske valg og indflydelse, og hvor de demokratisk valgte forvalter midlerne.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil ville jeg gerne sige, at teksten jo står lysende klar. Når jeg udtrykte mig på den måde, at det ikke var direkte sammenligneligt, er det selvfølgelig, fordi forholdene i den nuværende universitetsreform og den nye ikke er direkte sammenlignelige.

Derfor er det selvfølgelig rigtigt, at de studerende, som alle andre på universiteterne, jo ikke kommer til at vælge deres egen rektor, som det er tilfældet i dag. Det er helt klart. Men det er jo bl.a. en af de ændringer, som hele reformen går ud på. Man kan sige, at det jo er hele det elementære og meget grundlæggende for i hvert fald en af de ting, som vi er uenige om. Så den vej rundt er det selvfølgelig rigtigt. Men det, jeg sagde i mit indlæg, var, at jeg mener, at de studerende samlet set ikke står dårligere, og det mener jeg ikke de gør set i lyset af den nye opbygning, som vi får på universiteterne.

Så skal jeg sige til fru Lene Jensen, at jeg lægger utrolig meget vægt på selve implementeringsfasen, og det har vi også fra ministeriets side brugt en del kræfter på. Det er bl.a. kommet til udtryk ved, at det jo er et forløb, der kommer til at strække sig over mere end 2 år. Så alene i lyset af det synes jeg, vi kan understrege, at vi tager det alvorligt.

Men derudover er det jo således, at når man indgår et forlig, er det jo meget naturligt, at det, der videre skal ske, sker i samarbejde med de partier, som har bakket op om forslaget, og derfor vil det selvfølgelig også i den her situation ske i samarbejde med Kristeligt Folkeparti og Socialdemokratiet. Så jeg kan kun sige: Forløbet er jeg meget klar til at være åben over for, og jeg er også meget klar til, at det selvfølgelig skal ske, som jeg mener der er en god tradition for her i huset, når man vedtager en lov som det forslag, vi har til behandling i dag.

Til sidst til hr. Morten Homann: Når man er politisk uenig, så synes jeg, at det er helt, helt relevant. Deri er vi ganske enige. Men det er ikke sådan, jeg hører det omkring forskningsfriheden. Jeg hører faktisk det modsatte, for jeg hører ikke sige, at vi skal fastholde forskningsfriheden. Men så er der nogle stykker, som i starten af debatten fremførte synspunktet, at den er blevet indskrænket, det er lige før, at den næsten var forsvundet, men i hvert fald stærkt indskrænket, og det blev sagt flere gange. Derfor har jeg spurgt, ikke for at søge uenighed, men for eventuelt at søge forbedringer, og det er måske det, der bedst kan foregå under udvalgsarbejdet. Men jeg vil bare igen efterlyse et svar: Hvor står det, at forskningsfriheden bliver indskrænket?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Først vil jeg sige, nu når ministeren misforstod mig, at amatører i min optik er et meget positivt